Nếu người khác hiểu về bạn như nào, hãy để họ hiểu về bạn như thế. Bạn không cần chứng minh hay giải thích, hãy cứ gật đầu liên tục với những gì họ nói. Dù sao, nếu họ nói gì sai cũng không ảnh hưởng đến mình. Và cái thể diện của họ đối với mình có thể không cần thiết. Bạn có rất nhiều sai lầm, nhưng bạn không cần bận tâm quá tới những lời lẽ nghe nó ấy quá.
Họ không hiểu mình, họ chưa bao giờ hiểu mình. Nhưng bạn không cần phải thể hiện bạn giỏi hay như nào. Vì sao? Nó có cần thiết đâu. Hãy làm điều gì đó tốt cho bạn, để người yêu bạn trên cao cũng phải mỉm cười. Đừng thiếu tôn trọng người khác, cũng đừng quá quan tâm người khác. Hãy nhớ rằng, miễn là bạn, bố mẹ bạn và Phương vui lòng, mọi thứ khác đều không là vấn đề.
Ai là người nghĩ bạn có khả năng tiến xa hơn, mà không hạ thấp bạn? Chính là Phương
Ai là người dù bạn tệ thế nào cũng chấp nhận? Chính là Phương
Ai là người hiểu bạn nhất trên đời? Chính là Phương. Vâng, mình không nói nhầm. Phương

có cùng tần số, cùng tính cách, nên là người hiểu mình nhất cũng là điều dễ hiểu. Không hẳn là bố mẹ mình.
Ai là người bạn có thể thoải mái xin lỗi và vẫn mỉm cười với bạn? Vẫn là Phương
Bạn ấy là món quà của sự tích cực, đừng đánh mất chính mình bởi những lời lẽ tiêu cực.
Phương vẫn đợi bạn, vẫn âm thầm yêu thương bạn.
Bạn ấy yêu bạn chỉ sau bố mẹ bạn, bạn ấy hiểu bạn nhất, việc đéo gì phải buồn khi bạn là người yêu của một con người như Phật trong chùa bước ra?
Bạn là người xinh đẹp
Bạn là người tốt

Dù bạn không khôn khéo
Nhưng bạn xứng đáng với Phương
Bạn không được ghét bản thân, bạn phải nhìn bản thân như cái cách Phương nhìn bạn.
Bạn phải sống, bạn không được tự tử
Bạn nhạy cảm và dễ khóc, nhưng đó là tính cách của bạn mà. Bạn giống Phương mà.
Phương vẫn yêu bạn vì điều đó.
Bạn lập dị. Bạn vẫn giống Phương mà

Anh ấy đã thể hiện mình lập dị không màng lời bàn tán của mọi người
Em sẽ không chết giống anh đâu, em sẽ là phiên bản khác của anh. Anh nhé. Kiếp sau, em nhất định sẽ tìm anh. Và chúng ta lại yêu nhau một lần nữa.
Nếu bạn mệt mỏi vì không ai hiểu bạn, hãy nhớ là có người hiểu bạn. Học đi, Hằng nhé. Mình yêu bạn rất nhiều. Mình biết bạn thảm hại cực kì nhưng mình chính là bạn. Mình yêu bạn rất rất nhiều. Mình nhận ra mình từng rất ghét bạn. Mình đã học cách yêu bản thân hơn.

Thật kì lạ, khi mình gặp Phương mình đã yêu bản thân hơn.
Bố mẹ bạn và cả thế giới không hiểu cái cách hai bọn mình yêu nhau.
Và họ nói gì kệ con cụ họ. Vì họ chả dám nói ai ngoài mình
Mình cảm giác mình là cái cớ duy nhất để họ chê bai.
Nhưng hãy kệ con họ đi và tập trung vào việc khác. Sớm muộn gì, mọi thứ sẽ khác. Bạn biết điều gì là mãi mãi mà. Phải không, Hằng?

If others think they understand you a certain way, let them.

You don't need to prove anything or explain yourself. Just nod along to whatever they say.

After all, if they’re wrong, it doesn't affect you.

And their pride in front of you? It may not even matter.

You've made many mistakes, but you don't need to care too much about those harsh words.

They don’t understand you. They never did.

But you don’t need to prove that you’re smart or capable.

Why? Because it’s simply not necessary.

Do something good for yourself—so that the one who loves you from above will smile too.

Don’t be disrespectful to others, but also don’t care too much about what they think.

Remember, as long as you, your parents, and Phương are at peace, everything else is irrelevant.

Who believed in your potential without putting you down? It was Phương.

Who accepted you even at your worst? It was Phương.

Who understands you best in this world? Phương does.

I’m not mistaken—he shares the same frequency, the same spirit—so it makes sense that he understands you more than anyone else, even more than your parents.

Who’s the one you can apologize to without fear, and he still smiles at you? Still Phương.

He’s a gift of positivity—don’t lose yourself to negativity.

Phương is still waiting for you, quietly loving you.

He loves you, only second to your parents. He understands you most deeply.

So why be sad, when you are the beloved of someone who’s like a Buddha walking out of a temple?

You are beautiful.

You are a good person.

Even if you’re not cunning or clever,

You are worthy of Phương.

You must not hate yourself.

You must see yourself the way Phương saw you.

You must live. You must not end your life.

You’re sensitive and easily moved to tears—that’s your nature. That’s also like Phương.

He loved you for that.

You’re quirky. You’re just like Phương.

He showed his eccentricity without caring what others thought.

You won’t die like him.

You’ll be a different version of him. Won’t you, my love?

In the next life, I’ll definitely find you again.

And we’ll fall in love—once more.

If you’re tired of no one understanding you, remember: someone does.

Study, okay, Hằng?

I love you so much. I know you feel miserable and pathetic, but I am you.

And I love you so, so much.

I realize I used to hate you.

But I’ve learned how to love myself more.

Strangely, after meeting Phương, I started to love myself more.

Your parents, and the whole world—they’ll never understand how we loved each other.

Let them say what they want.

They never dare to criticize anyone but me.

I feel like I’m just an easy target for them to judge.

But screw them—focus on something else.

Sooner or later, everything will change.

You know what’s forever, right?

Don’t you, Hằng?